VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

A R R E S T

nr. 212.647 van 13 april 2011
in de zaak A. 199.744/XIV-32.993

In zake : Yakoub CISSE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Koen Blomme
kantoor houdend te 8820 Torhout
Vredelaan 25
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door
de Minister van Justitie

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 7 april 2011, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de beslissing van de adviseur-gevangenisdirecteur van de strafinrichting te Brugge dd. 2 april 2011, waarbij aan Yakoub Cisse een tuchtsanctie wordt opgelegd van een maand strikt regime.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 13 april 2011 om 11.15 uur.

Staatsraad Stephan De Taeye heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Meral Kalin, die loco advocaat Koen Blomme verschijnt voor de verzoeker en attaché Wim Van Brussel, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Alexander Van Steenberge heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoeker is gedetineerd in de gevangenis te Brugge.

3.2. Op 30 maart 2011 stelt penitentiair beambte Petra Van Tieghem lastens de verzoeker een rapport aan de directeur op, waarin het volgende wordt gesteld:

> "Bij controle van het appel zag ik door het wincket van cel 3807 gedetineerde Cisse Yacoub aan het raam zitten met een wit lint in zijn handen. Ik waarschuwde hem niets door te geven met het lint daar dit verboden is. Indien hij het toch zou doen, zou ik een rapport aan de directeur schrijven voor hem. Toen ik terug in de gang kwam, zag ik duidelijk dat er een lint met een zakje aan van cel 3807 naar cel 3705 ging.".

3.3. Op 31 maart 2011 stelt penitentiair beambte Marc Luyckx lastens de verzoeker een nieuw rapport aan de directeur op, waarin het volgende wordt gesteld:

> "Reeds om 6u30 begon betrokkene mij verbaal aan te vallen. Hij moest dadelijk de KO spreken aangaande een RAD dat hij had gekregen door de nachtploeg. Hij dreigde ermee geweld te gebruiken als hij niet gehoord werd. Wij waren een "spelletje" aan het spelen met hem maar het zou niet blijven duren. Toen hij naar de VDAB moest begon hij mij opnieuw verbaal te belagen. Hij hield zich nu nog in, maar het was mijn schuld als er "iets" zou gebeuren. Gedetineerde COMYN stond aan de telefoon en werd boos omdat CISSE zo luid deed. Op zeker moment stonden ze neus aan neus. Ik kon op COMYN inpraten en hem op cel steken. Hij was woedend en zei dat het elke dag miserie was sedert CISSE op de sectie 38A zat. Ondertussen bleef CISSE mij verbaal aanvallen. Het escaleerde, waarop ik om bijstand heb gevraagd via de alarmknop. PA Provoost heeft eerst met COMYN gepraat, nadien werd CISSE (na zijn bezoek aan de VDAB) terug op cel geplaatst. Nadien hoor ik CISSE via het raam mij verwijten van SS'er.".

3.4. Nog op 31 maart 2011 legt de attaché-gevangenisdirecteur de verzoeker de voorlopige maatregel "verplicht verblijf op cel" op, gelet op "de ernst en opzettelijke aantasting van de veiligheid".

3.5. Op 2 april 2011 legt de adviseur-gevangenisdirecteur de tuchtsanctie "1 maand strikt van 31/03/2011 tot en met 29/04/2011 voorlopige maatregel inbegrepen" op.

Dit is de bestreden beslissing, die als volgt is gemotiveerd:

> "Betrokkene kreeg een 'Rapport aan Directeur voor 1) doorgeven goederen 2) beledigen personeel.
> Overwegende dat betrokkene beide rapporten totaal ontkent toch stelt dat gedetineerden Comyn hem zonder enige reden hem wilde aanvallen.
> Overwegende dat betrokkene stelt dat verschillende gedetineerden gehoord en of gezien hebben wat er is gebeurd.
> Overwegende dat na bevraging van de gedetineerden heel duidelijk vaststaat dat betrokkene liegt. Betrokkene stelt namelijk dat hij met de chef niet heeft gesproken doch de verklaringen van de gedetineerden maken duidelijk dat het rapport de feiten weergeeft zoals gebeurd.
> Overwegende dat het rapport in verband met de jojo duidelijk is.

Overwegende dat we er rekening mee houden dat we niets gevonden hebben en dat de andere gedetineerden ook ontkennen dat er iets werd doorgegeven.

Overwegende dat we wel een verklaring hebben van een medegedetineerde dat hij was verwittigd door de chef,

De gevangene die zich schuldig maakt aan bedreigingen, beledigingen of gewelddaden hetzij tegen het personeel van de strafinrichtingen, hetzij tegen andere gevangenen worden strenger bewaakt of afgezonderd. (Art. 614 Wetboek van Strafvordering).

De gedetineerden moeten gehoorzamen aan de personeelsleden en alles volbrengen wat deze hun opleggen om de orde te handhaven en de reglementen uit te voeren. (Art. 77, Algemeen Reglement Strafinrichtingen).

De gedetineerde moet de bevelen of instructies opvolgen van het personeel met betrekking tot de handhaving van de orde en de veiligheid en tot de uitvoering van de reglementen. (Basiswet, art.106 § 2).

De gedetineerde heeft tot plicht er zorg voor te dragen dat hij door zijn gedrag ten opzichte van het personeel, medegedetineerden en andere personen de orde en de veiligheid niet in gevaar brengt of verstoort (Art. 106 § 1 van de Basiswet 12,1.2005).

Na onderzoek komen wij tot de conclusie dat de feiten vermeld in het rapport aan de directeur zijn bewezen.

Overwegende dat betrokkene geen enkel schuldinzicht vertoont integendeel betrokkene liegt en verdraait de feiten in zijn voordeel, dit wordt als verzwarende omstandigheid weerhouden.

Overwegende dat betrokkene zelfs zo ver gaat dat als hij merkt dat er gedetineerden naar de directeur worden geroepen om een getuigenverklaring af te leggen, dat hij deze gedetineerden aanspreekt om zijn versie van de feiten te bevestigen.”.

IV. Onderzoek van de vordering

4. Overeenkomstig artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden, dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen en dat de zaak hoogdringend is.

Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Het aangevoerde moeilijk te herstellen ernstig nadeel

5.1. De verzoeker voert als moeilijk te herstellen ernstig nadeel aan dat hij ingevolge de tuchtstraf een maand strikt regime dient te ondergaan, waarbij hij 23 uur op 24 op cel dient te blijven. Hij kan niet deelnemen aan de gewone wandeling en op normale wijze contact hebben met andere gedetineerden. Het is volgens de verzoeker niet ernstig betwistbaar dat er een nadeel aan dit strikt regime verbonden is en dat dit ook door de verwerende partij wordt erkend, aangezien zij nu juist dit nadeel als tuchtstraf aan hem oplegt. De verzoeker betoogt dat de tuchtstraf zijn rechten in sterke en onherstelbare mate beperkt. Deze sanctie lijdt, zeker gezien de duur ervan, tot een ernstige aantasting van zijn psychische en lichamelijke gezondheidstoestand. Ingevolge de feiten dient hij immers een maand strikt te ondergaan, waarbij hij individuele wandeling heeft, glasbezoek, geen ongestoord bezoek, geen binnenhuisbezoek, geen werk, eredienst op cel, geen andere gemeenschappelijke activiteiten, geen telefoon met uitzondering van zijn advocaat en de ombudsman.

5.2. De tuchtsanctie heeft volgens de verzoeker ook ernstige gevolgen voor zijn sociale reclassering. Zij zou een onmiddellijke en zeer ernstige inperking betekenen van zijn mogelijkheden om uitgaansvergunningen te bekomen, aangezien het de vaste praktijk is dat in de adviezen van de directie en het O.M. naar het detentiegedrag wordt gekeken. Zijn dossier zou opnieuw voor maanden geblokkeerd zijn, en dit enkel en alleen omdat hij destijds een klacht heeft neergelegd wegens de onmenselijke behandeling waaraan hij door bepaalde cipiers wordt onderworpen.

5.3. Eens de tuchtstraf ondergaan, kan het opgelopen nadeel volgens de verzoeker ook niet meer ongedaan gemaakt worden. Een annulatie zonder voorafgaande schorsing heeft immers tot gevolg dat de tuchtstraf zal zijn

ondergaan en dat er, na de vaststelling dat de tuchtstraf onterecht was, geen nuttig gevolg meer aan de annulatie kan gegeven worden.

Beoordeling

5.4. De verzoeker moet in zijn verzoekschrift duidelijk en concreet aangeven waarin precies het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is gelegen dat hij ingevolge de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte ondergaat of dreigt te ondergaan. Hij mag zich niet beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar moet integendeel concrete gegevens aanvoeren waaruit blijkt dat hij persoonlijk een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondergaat of kan ondergaan, zodat de Raad van State met voldoende precisie kan nagaan of er al dan niet een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voorhanden is, en het voor de verwerende partij mogelijk is om zich met kennis van zaken tegen de door de verzoeker aangehaalde feiten en argumenten te verdedigen.

5.5. De tuchtstraf van een maand individueel regime vormt op zich geen nadeel dat ernstig genoeg is om een schorsing te rechtvaardigen. Deze tuchtstraf beperkt inderdaad de bewegingsvrijheid en de contactmogelijkheden van de verzoeker in de gevangenis, maar het daarmee verbonden nadeel vertoont op zich niet de vereiste ernst om een schorsing van de bestreden beslissing te rechtvaardigen. De verzoeker toont niet aan waarom dat in zijn geval anders zou zijn en met name niet waarom de tenuitvoerlegging van de straf zijn situatie dermate zal verslechteren dat de negatieve gevolgen niet door een vernietigingsarrest zullen kunnen worden rechtgezet. De opsomming van de onderdelen van de tuchtstraf door de verzoeker kunnen daartoe geenszins volstaan, evenmin als zijn algemeen en niet gestaafde betoog dat de tuchtstraf, zeker gezien de duur ervan, tot een ernstige aantasting van zijn psychische en lichamelijke gezondheidstoestand zal lijden. Hetzelfde geldt voor verzoekers betoog dat de tuchtstraf zijn rechten in sterke en onherstelbare mate beperkt, zonder dat dit concreet op zijn persoon wordt betrokken.

Met zijn betoog dat ook de verwerende partij erkent dat er een nadeel aan het strikt regime verbonden is, aangezien zij nu juist dit nadeel als tuchtstraf aan hem oplegt, toont de verzoeker nog niet aan dat dit nadeel ook dermate ernstig is dat het een schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verantwoordt.

5.6. De mogelijke impact van de tuchtstraf op eventuele beslissingen inzake uitgaansvergunningen is niet te beschouwen als een rechtstreeks gevolg van de bestreden beslissing. Als dat nadeel gerealiseerd wordt, dan zullen andere beslissingen daarvan de oorzaak zijn. Het door de verzoeker aangevoerde nadeel dat zijn dossier opnieuw voor maanden zou zijn geblokkeerd, is onrechtstreeks en bovendien hypothetisch.

Hieruit volgt dat niet voldaan is aan één van de bij artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de bestreden beslissing te kunnen bevelen.

Die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt de vordering.

2. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 13 april 2011, door de Raad van State, XIVe kamer, samengesteld uit:

Stephan De Taeye, staatsraad, waarnemend voorzitter,

bijgestaan door

Christophe Verhaert, griffier.

De griffier **De voorzitter**

Christophe Verhaert **Stephan De Taeye**